

REFORMA DE LA PAC

Les negociacions del Marc Financer Plurianual 2014/2020 de la UE i els seus efectes legislatius

El passat 4 de novembre, l'Institut Agrícola participà a la jornada "Les negociacions del Marc Financer Plurianual 2014/2020 de la UE i els seus efectes legislatius: el cas de la reforma de la PAC" a càrrec del Sr. Albert Massot, del Departament d'Agricultura del Parlament Europeu, en el marc de les xerrades organitzades amb el suport de l'Obra Social "la Caixa" pel Consell Català del Moviment Europeu.

La jornada va ser una ocasió immillorable per conèixer el funcionament intern de la política europea i com els seus mecanismes interns incideixen decisivament a l'hora d'adoptar acords.

Els interessos creuats dels diferents interlocutors a nivell comunitari (Comissió Europea, Consell Europeu i Parlament Europeu), el fet que des de l'adopció del Tractat de Lisboa siguin necessaris els mecanismes de codecisió amb la participació activa del Parlament Europeu, i un context com el dels darrers anys on organismes com l'ECOFIN han incidit fortament en els acords des de la seva influència en la determinació del pressupost, han estat crucials per comprendre com s'ha desenvolupat un procés que ha acabat amb una rebaixa del pressupost de la Unió Europea, una disminució del pressupost de la Política Agrària Comuna, i un calendari de negociació exageradament llarg en el temps i encara pendent dels darrers serrells.

Tanmateix, el Parlament Europeu, potser en un intent

de reconduir la situació, ha imposat una reforma intermèdia del Marc Financer Plurianual abans de finals del 2016 per reavaluar les prioritats de la UE (entre les que es troba la PAC), fet però que ara per ara, afegeix incertesa ja que dita revisió dependrà de l'evolució de l'economia, i tampoc no es coneix com s'allargarà aquesta negociació.

Conclusions de la jornada

La coincidència en el temps de la negociació del Marc Financer Plurianual (MFP) (el que seria l'acord de pressupost de la UE), i la reforma de la Política Agrària Comuna (PAC) que representa la principal partida de despesa del MFP amb aproximadament el 40% del total, i el fet que els Estats membres no volguessin augmentar la contribució al pressupost atenent a la situació de crisi econòmica, han estat el principal motiu d'una negociació que ha durat 2 anys en la seva fase preparatòria i poc més de 3 mesos en la seva fase de decisió legislativa. L'austeritat s'ha fet llei a nivell comunitari, això no obstant, es conclou que la redistribució interna a nivell de la Unió Europea del crèdit no ens ha dut enlloc. Ara es plantegen canvis en el règim de recursos propis, tot creant nous ingressos (taxa sobre les transaccions financeres), potser en un intent de separar de nou el debat de les polítiques del debat econòmic.

En relació als processos decisoris ha quedat clar que la negociació financera ha condicionat les negociacions legislatives, fins al punt que el Consell Europeu (que no és un òrgan legislatiu a Europa ja que aquesta funció resta reservada a la Comissió Europea i el Parlament), ha esdevingut un actor principal del procediment legislatiu, en no voler assumir el mecanisme de codecisió que s'havia d'aplicar després del Tractat de Lisboa.

Des de l'INSTITUT AGRÍCOLA s'ha apuntat la necessitat d'escurçar aquests processos negociadors que per si mateixos distorsionen els mercats. Dos anys i mig per arribar a un acord, i dos anys més per implantar-lo (reforma de la PAC vigent al 2015), suposen una inseguretat jurídica molt elevada que impedeix afrontar amb seguretat les inversions necessàries. Especialment si tenim en compte que la negociació arriba a condicionar la viabilitat econòmica de les empreses i les condicions de competència al mercat local i internacional.

